

Inhoudsopgave:

- 1. Verlegging risicoaansprakelijkheid: gevaarlijke stoffen.**
Als de bedrijfsmatige gebruiker van gevaarlijke stoffen deze elders opslaat bij een professionele bewaarder, wordt de wettelijke risicoaansprakelijkheid naar laatstgenoemde verlegd. Maar hoeft die gebruiker zich dan helemaal niets meer aan te trekken van "het wel en wee" van de elders opgeslagen stoffen? De Hoge Raad beantwoordde die vraag eind april 2011 uiterst genuanceerd.
- 2. Verlegging risicoaansprakelijkheid: dieren.**
Dieren hebben een eigen energie, waarin een onberekenbaar element schuilt. Dat is de ratio voor de risicoaansprakelijkheid voor dieren, die in beginsel op de bezitter rust. Ook die aansprakelijkheid verlegt de wetgever als het dier bij de exploitatie van een bedrijf wordt gebruikt: dan is de bezitter niet langer risicoaansprakelijk, maar de exploitant van het bedrijf.
Maar is de manegehouder die een paard tegen beloning "zadelfast" maakt op zijn beurt van die risicoaansprakelijkheid bevrijd als dit paard tijdens de training in de manege de tienjarige zoon van de bezitter met zijn achterbenen in het gezicht slaat, als de au pair het toezicht over dit kind schromelijk veronachtzaamt?
- 3. Reclame termijn bij gebrekkige koop.**
Bij ontdekking van dit gebrek moet de koper "binnen bekwame tijd" bij de verkoper reclameren.
De Hoge Raad legt deze bepaling ons inziens kopersvriendelijk uit om te voorkomen dat een ernstig wanpresterende verkoper aan aansprakelijkheid ontsnapt als hij niet duidelijk weet te maken welk belang hij bij tijdige reclame had.
- 4. Verjaringstermijn bij gebrekkige koop.**
Ook als de koper tijdig heeft gereclameerd (zie 3), sneuvelt zijn op het gebrek gebaseerde rechtsvordering desalniettemin als hij na die reclame vervolgens twee jaar inactief blijft en pas dan de op het gebrek gebaseerde rechtsvordering instelt: de verkoper zal zich dan natuurlijk op verjaring (kunnen) beroepen.
Ook hier waakt de Hoge Raad evenwel ervoor dat het verjaringswapen geen doel treft in situaties waarin succesvolle inzet daarvan tot een fors onaanvaardbaar resultaat zou leiden.
- 5. Aansprakelijkheid bestuurder van rechtspersoon: maatstaf?**
Daarvoor geldt een zware maatstaf, namelijk die van het ernstig persoonlijk verwijt. Die beperking van de aansprakelijkheid van de bestuurder is inzichtelijk als hij wordt aangesproken door de vennootschap zelf, diens aandeelhouder of degene die de vennootschap op krediet goedereen levert.
Maar geldt die maatstaf ook voor een willekeurige derde die door het onrechtmatig handelen van de bestuurder schade lijdt?
- 6. Overstap naar andere werkgeversbond: andere CAO?**
Kan een werkgever de toepasselijkheid van een goedkopere CAO bewerkstelligen door over te stappen naar de werkgeversbond die deze CAO heeft afgesloten? Uit een baanbrekend arrest van de Hoge Raad blijkt dat zo'n overstap in veel gevallen pas na (zeer) lange tijd dit door de werkgever beoogde effect verkrijgt ten aanzien van de werknemers voor wie de dure CAO ten tijde van de overstap reeds gold.
- 7. Klussen tijdens ziekte: welke dringende reden hanteren?**
Uit een recent arrest van de Hoge Raad blijkt opnieuw het belang van de werkgever dat de ontslagbrief weloverwogen en duidelijk geformuleerd wordt: correctie van de ontslagbrief in de ontslagprocedure is namelijk niet mogelijk.

8. Deelname aan "De Gouden Kooi": arbeidsovereenkomst?

Het wezen gaat voor de schijn. Dat gold ook bij de beantwoording van de vraag of tussen Talpa en een deelnemer aan het televisieprogramma "De Gouden Kooi" niet toch een dienstbetrekking tot stand was gekomen, ook al was hun overeenkomst duidelijk als een overeenkomst van opdracht geformuleerd.

9. Samenwoner wil huurovereenkomst inzake woonruimte na overlijden huurder voortzetten.

Kan nog van samenwoning sprake zijn als de huurder al een jaar voor zijn overlijden in een zorgcentrum was opgenomen en al kort nadien duidelijk werd dat hij nimmer meer naar de huurwoning zou terugkeren? De Hoge Raad kiest voor een uitleg die voorkomt dat de bescherming van de samenwoner in (heel) veel gevallen een lege huls is.

10. Borgtocht en toestemming van andere echtgenoot.

Dit toestemmingsvereiste geldt niet als een bestuurder van een besloten vennootschap zich borg stelt jegens de kredietverschaffer van de vennootschap, en de bestuurder (met zijn medebestuurders) de meerderheid van de aandelen van de vennootschap bezit. De wetgever heeft hierbij gedacht aan de situatie van één besloten vennootschap waarvoor de DGA zich borg stelt.

Maar die eenvoud doet zich in de praktijk nog maar weinig voor. Zelfs in het midden- en kleinbedrijf zijn er kerstbomen van vennootschappen opgetuigd die niet zelden gepaard gaan met certificering van de aandelen.

Houdt de Hoge Raad bij de uitleg van de uitzondering rekening met het gezegde in het land van belastingadviseurs en accountants: "Eén BV is geen BV"?